

Házassulandók kihirdetése

Kaufmann Máttyás r. k. megyei árvaszéki jegyző (Zala-Egerszeg) és Schmidt Margit r. k. (Pécs.)
 Vig György r. k. napszámos (Pécs) és Hertelendi Teréz r. k. cseléd (Pécs.)
 Fál Imre r. k. napszámos (Pécs) és Varga Katalin r. k. (Pécs.)
 Fried Adolf izr. ruhafestő segéd (Pécs) és Schiffer Matild izr. (Pécs.)

Meghaltak Pécsen:

Varga Anna, pinczemunkás leánya (4 hónapos) aág. 8.
 Gyaponyi Jánosné napszámos (65 éves) aug. 8.

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, augusztus 9.

Buzakinál mérsékelt, vételkedv korlátolt. Nyugodt irányzat mellett mintegy 6000 métermázsra került forgalomba valamelyest olcsóbb áron. Egyéb gabona nem változtatlan. Felmondott 2000 métermázsra tengeri és 1500 mm. repce. Időjárás: borús.

Buza okt.	8.38—40	Teng. jul.	5.35—36
Rozs apr.	8.70—72	Teng. aug.	4.60—61
Zab okt.	6.68—70	Teng. okt.	4.73—74
Repce	12.20—30		

Nyíltér.

(E rovat alatt közöltetett nem vállal felelőséget a szerkesztőség.)

KIADMÁNY.

1899. B. 73/6. szám.

Ő Felsége a Király nevében!

Itéltetett:

A sádsi kir. járásbírósa Goldschmid Dénest dombóvári születésű, pusztanemeri lakos, 30 éves, izraelita, bérlo, nős, gyermektelen, vagyontalan, büntetlen, — és

Goldschmid Arnoldot, dombóvári születésű és lakos, 25 éves, izraelita, gazdász, nőtlén, vagyontalan, büntetlen, a Strasser Henrik és Rechinier Albert sérelmére elkövetett, a btkv. 261. §-ába ütköző két rendbeli becsületsértés vétségében, továbbá a Rechinier Albert sérelmére elkövetett, a btkv. 301. §-ába ütköző és minősülő könnyű testi sértés vétségében, azonkívül Goldschmid Dénest a kihágási btkv. 41. §-ába ütköző közcsend elleni kihágásban, ugyancsak

Rechinier Albertet, iharos-berényi szül. nemerő-pusztai lakos, 23 éves, izraelita, gazdatiszt, nőtlén, vagyontalan, büntetve nem volt, a Goldschmid Dénest sérelmére elkövetett, a btkv. 261. §-ába ütköző becsületsértés vétségében bűnösöknek kimondja és ezért a hivatkozott szakaszok alapján a 102. §. felhívásával, Goldschmid Dénest, a Strasser Henrik sérelmére elkövetett becsületsértés miatt az 1892. évi XXVII. t. cz.-ben meghatározott czélokra fordítandó behajthatlanság esetében 3 napi fogházzal helyettesítendő 25 frt, a Rechinier Albert sérelmére elkövetett becsületsértés miatt ugyanazon czélokra fordítandó, be nem hajthatás esetében 1 napi fogházra átváltoztatandó 5 frt, továbbá a Rechinier Albert sérelmére elkövetett könnyű testi sértés miatt, a btkv. 92. §-ának alkalmazásával, behajthatlanság esetén 1 és 1 napi fogházra átváltoztatandó 5 frt és 5 frt mellék, végre a közcsend elleni kihágás miatt a kih. btkv. 21. §-ának alkalmazásával behajthatlanság esetében 1 és 1 napi fogházzal helyettesítendő 5 frt és 5 frt mellék pénzbüntetésnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésére.

Goldschmid Arnoldot a Strasser Henrik sérelmére elkövetett becsületsértés miatt, behajthatlanság esetében 3 napi fogházra átváltoztatandó 25 frt, a Rechinier Albert sérelmére elkövetett becsületsértés, behajthatlanság esetén 1 napi fogházzal helyettesítendő 5 frt és a Rechinier Albert sérelmére elkövetett könnyű testi sértés miatt a 92. §. alkalmazásával, behajthatlanság esetén 1 és 1 napi fogházzal helyettesítendő 5 frt és 5 frt mellék pénzbüntetésnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésére, végre

Rechinier Albertet a Goldschmid Dénest sérelmére elkövetett becsületsértés miatt az említett czélokra fordítandó, behajthatlanság esetében 3 napi fogházra átváltoztatandó 30 frt pénzbüntetésnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésére ítéli.

Egyszersmind Goldschmid Dénest és Goldschmid Arnoldot az elj. rend. 107. §-a alapján egyetemleg kötelezi, hogy Strasser Henrik és Rechinier Albertnek 20 frt ügyvédi díjat és 9 frt tanudíjat,

Rechinier Albertnek külön 3 frt orvosi látéleti költséget 15 nap alatt, végrehajtás terhe mellett megfizessenek, s külön-külön az államkincstárnak az esetleg felmerülő bünygi költségeket — melyek azonban az 1890. évi XLIII. t. cz. 4. §-a alapján egyelőre behajthatatlannak nyilvánítottak — a fennálló szabályok értelmében megtérítsék.

Rechinier Albertet a Goldschmid Dénest és Arnold által panaszolt, a btkv. 301. §-ába ütköző kétrendbeli könnyű testi sértés vétségének vádja és következményeinek terhe alól felmenti s elrendeli, hogy az ítélet indokaival együtt Goldschmid Dénest és Arnold költségén a „Pécsi Napló” című lapban közzétételük és a bűnjelként szereplő kampós bot a jogos tulajdonos Rechinier Albertnek kiadassék.

Indokok:

Strasser Henrik, Goldschmid Dénest és Arnold ellen becsületsértés Goldschmid Dénest és Arnold, Rechinier Albert ellen becsületsértés és könnyű testi sértés, viszont ez Goldschmid Dénest és Arnold ellen becsületsértés, könnyű testi sértés vétsége és ezen felül Goldschmid Dénest ellen közcsend elleni kihágás miatt panaszt emelvén, miután az összes vádbeli cselekmény ugyanazon időben egymásután következett el s miután egyéb körülmények is arra mutattak, hogy a két panaszügy egymással összefüggésben áll, — a kir. járásbírósa ezen ügyek egyesítését rendelte el.

Ennek eszközzésével a tárgyalás megejtetvén, annak adatai szerint a kötelező tényállás nyert igazolást:

Goldschmid Dénest és Arnold testvérek f. évi április hó 27-én azon szándékkal mentek a nemerő pusztára, hogy ott hibás lovukat kicseréljék. Goldschmid Dénest azt állítja, hogy ehhez neki joga volt, mert atyja Goldschmid József és Strasser Henrik a pusztára bérlo, számára két ló használatát megengedték. A csere után Mágocs felé menve az úton a pusztára gazdatisztjével Rechinier Alberttel találkozott, a ki értesülvén a történetekről, utban volt a pusztára felé, hogy a csere megakadályozza. Látna, hogy a csere már megtörtént, miután az egyik bérlo Strasser Henrik megfogta neki, hogy a mint Goldschmid Dénest a pusztára jön, lovait tartsa vissza, — e szavakkal fordul Goldschmid Dénest felé: „Lovat lopni volt az ur?” s az után tovább hajtott a pusztára felé.

Goldschmid testvérek azon szándékkal, hogy kérdőre vonják a sértő kifejezés miatt, visszafordultak s nyomon követték Rechinier Albertet. A pusztára érve mindhárman leugrottak a kocsirol s Goldschmid Arnold kezében felemelt bottal Rechinier felé ment Goldschmid Dénest pedig revolverét irányozta Rechinierre s e szavakat kiáltá: „meghalsz kutya leöllek!” Goldschmid Arnold ugyanakkor azt mondá Rechiniernek: „zsivány gazember! Rechinier tartva attól, hogy a támadók fenyegetéseket megvalósítsák a nála levő sétabottal Goldschmid Arnoldot megütötte. Bár Rechinier folyton hátrált, Goldschmid testvérek fenyegetőleg követték s Arnold Rechinier botjával megütötte, Rechinier erre Goldschmid Arnoldot botjával újra megütötte, mire ez hátrált s ekkor Goldschmid Dénest ment felé a revolverrel s azt kiáltá: megállj leöllek! Ekkor Rechinier Goldschmid Dénest karján megütötte s miután ez az ütés után is támadólag közeledett feléje, ismét megütötte. Ugyanakkor Goldschmid Arnold Rechinier hátul botjával fejbe vágta. E közben Goldschmid Dénest egészen Rechinier közelébe jutva, mellének szegte a revolvert, mire Rechinier átkarolta, hogy meg ne löhesse s ekkor Goldschmid Dénest a revolverrel fejbe ütötte. Az ütések következtében ugy Rechinier, mint a Goldschmid testvérek sérüléseket szenvedtek, mi az orvosi látletelekkel igazoltatott.

Goldschmid Dénest és Arnold azt állítják, hogy a midőn a pusztára értek, Rechinier támadta és ütötte meg őket s ezen támadás folytán ők csak védelemre szorítottak, azonban ezen állításukat csak kocsisuk igazolta, holott a többi tanu határozottan állította, hogy a Goldschmid testvérek voltak a támadók és Rechinier volt kénytelen magát a fenyegető támadás ellen védelemezni.

Goldschmid Dénest tagadta azt, hogy revolverrel fenyegette Rechinier, de a szemtanuk határozottan állították, hogy nem boxer, a mint Goldschmid Dénest mondta, hanem revolver volt nála s avval fenyegette Rechinier.

Goldschmid Dénest beismerte, hogy ugyanazon alkalommal, midőn a fentebb előadottak történtek, Strasser Henrikről azt mondta: „apósom oly aljasságot követ el, hogy ilyen gazembert bérlo fel el nem. hogy láb alól eltegyen.” Goldschmid Arnold szintén beismeri, hogy a kérdéses alkalommal Strasser Henrikről így szólt: „a ki így intézkedett az egy utonálló orgyilkos!”

A könnyű testi sértés vétségének tárgyi tényálladéka az orvosi látletelekkel igazoltatván, az előadott tényállás mellett Goldschmid Dénest és Arnoldot a Strasser Henrik és Rechinier Albert sérelmére elkövetett kétrendbeli becsületsértés vétségében, továbbá a Rechinier Albert sérelmére elkövetett, 1 rendbeli könnyű testi sértés vétségében, ezen felül Goldschmid Dénest a közcsend elleni kihágásban, ugyancsak Rechinier Albertet a Goldschmid Dénest sérelmére elkövetett becsületsértés vétségében bűnösöknek kellett kimondani.

Goldschmid Dénest és Arnold büntetésének kimérésével a btkv. 92. illetve a kih. btkv. 21. §-ának

alkalmazása indokoltnak mutatkozott azért, mert a Rechinier Albert ellen intézett támadásnál mindketten sérülést szenvedtek s ekként Rechinier a rajta okozott sérüléseket megtorolta, különösen pedig, mert Rechinier Albert a bérlo egyikének fiával állva szemben, nem állította őt lopással vádolni s ezen igen sértő kifejezés használata által nyilván indító okául szolgált a vádlottak által elkövetett többi cselekménynek.

Rechinier Albertnél enyhítő körülményül vétetett, hogy a sértő kifejezés viszonyzatot, továbbá, hogy a gazdaság felügyeletével lévén megbízva s ismerve a Goldschmid Dénest és apósa közt fennálló rossz viszonyt, de utasítást is kapván Strasser Henrikől, ennek kedvére vélt tenni, midőn a csere meg nem akadályozhatva, Goldschmid Dénest ellen a sértő kifejezésre ragadtatott, súlyosító körülményül vétetett azonban, hogy az általa használt szavak igen erős sértést involváltnak, mely nem ok nélkül háborithatta fel a különben is ingerlékeny természetű Goldschmid Dénest és vele együtt érző fivérét s indította őket a vádbeli sértőszavakra és cselekményekre.

Mégis Rechinier Albert a Goldschmid Dénest és Arnold által emelt két rendbeli könnyű testi sértés vétségének vádja alól felmentendő volt, mert a tárgyalás adatai szerint igazoltatott, hogy vádlott ezen cselekményeket mint fenyegető jogtalan és közvetlen támadás elhárítására szükségeseket jogos önvédelemből követte el, a jogos védelem pedig a btkv. 79. §-a értelmében a cselekmény beszámíthatóságát kizárja.

A jogerős ítélet és indokainak a „Pécsi Napló”-ban Goldschmid Dénest és Arnold költségén leendő közzétételét, Strasser Henriknek a tárgyalás folyamán előterjesztett kérelmére a btkv. 277. §-a alapján kellett elrendelni.

Sáds, 1899. évi június 20-án. Warga Jenő s. k. kir. aljásbíró.

Kiadta a sádsi kir. járásbírósa 1899. évi július hó 3-án.

Warga Jenő
kir. aljásbíró.

6613

Új ház.

Több kényelmes nagyobb és kisebb lakás, a konyhában vízvezetékkel, fürdőszobával november 1-én kiadók 6616

Árpád-uteza 37. sz. alatt.

Magy. kir. államvasutak.
110010/99.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a magy. kir. államvasutak részére a jövő 1900. évben, illetőleg 1902. év végéig a következő csoportokba sorozott anyagokból felmerülő tényleges szükségletnek szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet, még pedig:

- I. Lámpabelek. kenőpárnák és paszomány cikkek, kerek,
- II. Kelmék, selyemszövetek, rövidárak és szőnyegek,
- III. Kárpitokra,
- IV. Linóleum és lincrustára,
- V. Bőrárakra, nevezetesen alátétkaeikák és portáresákra.

A kiírás tárgyát képező egyes cikkek előtűntető jegyzékek, melyek egyszersmind ajánlati mintául szolgálnak, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módok, valamennyi hazai kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési (A. V.) szakosztályánál (Budapest, Andrassy-ut 73. szám II. emelet 43. ajtó szám) kaphatók.

A szabályszerűen kiállított, ivenként egy koronás magy. kir. okmánybéllyel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb f. évi szeptember hó 16. déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy postán oda küldendő és a boríték ezen külsővel látandó el:

„Ajánlat 11010/99. számhoz.”

Ugyanezen időpontig átadandók ugyanott a kötelező minőségű minták is.

Bánatpénz gyanánt a ajánlt anyag értékének 50% legkésőbb f. évi szeptember hó 15. déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál leteendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint olyanok melyek nem pontosan és részletes módok bemutatása mellett állítatnak ki, nem vétetnek figyelembe. Budapest, 1899. évi augusztus hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjaztatik.) 5803—2